

SUPER SÉGRY

Problémy v hračkárstve

JENNIFER RICHARD JACOBSONOVÁ

FRAGMENT

Super ségry 2

Problémy v hračkárstve

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Jennifer Richard Jacobsonová

Super ségry 2 - Problémy v hračkárstve – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

SUPER SÉGRY
Problémy v hračkárstve

FRAGMENT

SUPER SÉGRY

Problémy v hračkárstve

JENNIFER RICHARD JACOBSONOVÁ

FRAGMENT

Jennifer Richard Jacobson: Twig and Turtle: Toy Store Trouble
Text copyright © 2020 by Jennifer Richard Jacobson
Illustrations copyright © 2020 by TGM Development Corp.
Illustrations by Paul Franco
Translation © Barbora Juriková, 2024
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4047-0
ISBN e-knihy 978-80-566-4042-5 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

Pre HJJ.

KAPITOLA

1

„Kam zmizli všetky varešky?“ čudoval sa ocko.

„Tu sú,“ ozvala som sa. Bola sobota a s mojou mladšou sestrou Zoe sme sedeli na zemi v našom malom domčeku a hrali sa na čarovný les.

„Úplne všetky varešky?“ spýtal sa ocko. „Zlomyseľné varechy napadli naše územie, oci!“ odpovedala mu Zoe. Plastovým slonom pochodovala smerom k jednému z mojich malých skunkov. „Naskoč si! Zachránim Ťa!“ Ocko nakukol pomedzi podušky z pohovky,

z ktorých sme si postavili pevnosť. „Hmm, kto vládne tomuto zázračnému kráľovstvu?“

„Kráľovná Skunková,“ odvetila som. Mama Skunková práve vykukla zo svojej jaskyne. Bola krehká, raz sa jej ulomil koniec chvostíka.

Ocko sa naklonil bližšie. „Fuj, to je smrad. Prosím, vykážite jednu zadržanú varešku naspäť do kuchynského kráľovstva, aby som mohol uvariť obed.“

„Žiadny smrad,“ zaprotestoala som. Ale mama Skunková aj tak počúvla. „Dlhá rúčka,“ začala som hlasom čo najkráľovskejším, „si vykázaná. Musíš sa navrátiť domov,“ prikázala som a podala varešku ockovi.

„Čo bude na obed?“ vyskočila na nohy Zoe.

Odišla od našej hry na druhý koniec miestnosti, kde bola kuchyňa, aby ockovi pomohla uvariť cestoviny s pestom. (Čo v skutočnosti znamenalo, že išla ochutnávať.) Nevadilo mi to. Rada sa hrám aj sama so svojou rodinkou skunkov v malom rohu kráľovstva. Môžu sa tak rozprávať len v mojej hlave.

Zoe a ja sme mali dovolené priniesť si do nášho malého domčeka každá len päť hračiek. Viac sa

do našej malej vyvýšenej postele nevojde.

(Mamka s ockom majú tiež jednu takú oproti nám.) Túto čarovnú hru sa najradšej hráme so Zoeiným slonom Žmurkom a mojou rodinkou skunkov z porcelánu. Takto sa môžete hrať na čarovný les v malom domčeku s málo hračkami:

- Odtiahnite koberec do stredu miestnosti.
- Z podušiek z pohovky si postavte hradby.
- Špinavé oblečenie hodte do stredu hradieb.
- Vymodelujte z toho oblečenia hory, cesty a jaskyne.
- Nájdite doma ešte iné predmety, ktoré môžete použiť ako ďalších dedinčanov a zloduchov.
- Zachraňujte kráľovstvo od rôznych katastrof.

Ocko nás poprosil, aby sme si hru upratali, kým pôjdeme obedovať na verandu (krásne svietilo slniečko!). Potom spolu pôjdeme do knižnice.

Najťažšie na živote v malom domčeku je upratovanie. Neustále upratovanie.

„Zoe, poď mi pomôcť,“ volala som ju.

Keď je treba niečo upratať, Zoe by sa najradšej niekam vyparila. Nakoniec ale pomaly pricupitala, vzala špinavé oblečenie a zanesla ho späť do koša v kúpeľni.

Vedľa nášho domčeka stojí reštauračný prives Mrkvičky od Cary. Keď sme poobede prechádzali okolo neho cestou do knižnice, Cara vykukla von a zanôtila: „Dnes máme mrkvové mafiny!“

So Zoe sme pozreli na ocka so zdvihnutým obočím a prosíkali ho pohľadom.

„Možno cestou späť,“ sľúbil nám. Ponáhlal sa totiž požičať si novú knihu o histórii komiksov, ktorú knižnica objednala špeciálne preňho. Ocko sa živí kreslením komiksov.

„Ale potom budeme mať plné ruky kníh,“ pripomenula som mu.

„A nechceme ich predsa zašpiniť od polevy.“

„Ešteže ti to napadlo, Lucy,“ pritakala Zoe.

Ocko zdvihol ruku a začal si trieť palec s ukazovákom. Robí to vždy, keď o niečom premýšľa. Usmial sa a pokrčil pleciami.

„Hurá!“ tešili sme sa so Zoe.

Vedela som, že ocka presvedčíme. Aj on má rád mafiny. Cez obed bol u Cary dlhý rad, takto po obede sme tam však boli sami. Cara vyšla z privesu a sadla si s nami k vratkému piknikovému stolu.

„Počula som, že starú budovu banky už predali,“ povedala ockovi.

„Mrzí ťa to?“ spýtal sa jej.

Cara sa snažila kúpiť tú budovu, aby si tam otvorila reštauráciu. Nemala na to však dosť peňazí.

Pokývala hlavou. „V reštaurácii by som si neužila toľko zábavy ako tu v mojom prívесе. Reštaurácii treba venovať priveľa času.“

„A je tam strašne veľa upratovania!“ pripomenula Zoe.

S ockom sme sa zasmiali. Pridal sa k nám ešte niekto.

„Mami!“ zvolala som. Mamka je fotografka. Práve sa vrátila zo stretnutia s budúcimi mladomanželmi. Odfotila nás pri jedení našich mafinov.

Chutili ako slnečná dúha pokrytá nadýchanými obláčikmi. Caru som za ne pochválila.